

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 385.85

Hely

Idő "1918"

Személy

Szerző:

Cím: *A Közuti és az alkalmazottak*Forrás: *Népszava*

Bp.

(Hely)

1918. IX. 17.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A Közuti és az alkalmazottak.

*

A Közuti kreaturái garázdálkodnak. — A kalauznó igazsága. — Heitzinger kocsi-rendező komiszkodása. — Ismét hallat magáról Krisztián főmérnök ur is.

A Közuti ismét beszéltet magáról. Ugy lát-szik, Sándor Pál annyira biztos már dicső vá-lalatának megváltása felől, hogy ügyet sem vet azokra a dolgokra, amelyek vállalata kö-rül lejátszódnak és amelyek a szerencsétlen al-kalmazottakat végig kinozzák. A Közuti kiseb-bnagyobb kreaturái így hát szabadon garázdál-kodhatnak, mert nincs senki, aki nyakuk közé csördítene.

A kelenföldi állomás rendezője: Heitzinger István ur valóságos réme lett a villamosalkal-mazottaknak. Ugy garázdálkodik, hogy min-denki retteg tőle. Nagy imádója egyébként Bacchusnak és innen származik a legtöbb baj. Hogy ennek a szenvedélyének hódolhasson, egyenesen ráfekszik az alkalmazottak zsebére. Aki azután hajlandó neki spriccereket fizetni, annak minden kedvezmény nyújtására haj-landó, de aki ezt képtelen megtenni (és ilyenek sokan vannak), azt végig kinozza különböző szekaturáival.

Ezek az állapotok már-már olyan tarthatat-lanokká váltak, hogy az alkalmazottak most akciót kezdeményeznek ennek a derék urnak az elhelyezése érdekében. Kérdés azonban, hogy a Közuti igazgatósága mennyire tudja majd méltányolni az elkeseredett alkalmazot-tak óhaját.

Heitzinger viselt dolgaiból való ez az alábbi eset is:

Hoffmann Hedvig kalauznó, aki negyedik esz-tendője szolgálja a vállalatot, két héttel ez-előtt 50 perces késéssel érkezett be az állo-másra. Jelentést akart tenni Heitzingernek a késésről, de a rendező ur nem volt sehol talál-ható. Csak 10 perc múlva került elő valame-lyik koesmából. Ekkor a kalauznó végre je-lentést tett neki a késésről és egyúttal meg-

jegyezte, hogy most már nem tesz több for-dulót, mert ő Kőbányán lakik és így az 50 perc késés után nincs módjában ebédre menni, ha még egy fordulót tesz.

Erre a rendező elküldte őt a főellenőrhöz, akivel Heitzinger ur a legjobb bruderschaft-ban él. A főellenőr arra kötelezte a kalauznót, hogy tegyen erről jelentést. Ez megtörtént. Amde ugyanakkor jelentést tett a rendező ur is. Róthi főfelügyelő ur pedig minden kihall-gatás nélkül a rendező jelentését fogadta el igaznak, amelyben az volt, hogy Hoffmann Hedvig „bűdös zsidó, tolvaj bandának“ nevezte a vállalatot. Ezek után a kalauznót fölfüggesz-tették. Amikor végül nagynehezen kieszközölte a főfelügyelő elé jutást és ott tiltakozott az el-len, hogy neki ilyen kitélt imputálnak és kérte az egész személyzet kihallgatását, akkor a fölfüggesztésre vonatkozó megjegyzést egy-szerűen kiradirozták a napi szolgálati ivról. Ellenben szolgálta még a mai napig sincs beosztva, nincs tehát sem fölfüggesztve, sem elbocsátva.

Ez a módszer egyébként nagyon divatos a Közutinál. Mit bánták a vállalat kreaturái: *miből él addig az alkalmazott, amíg ily bizony-talan állapotban van?* Nekik az a fontos, hogy az illető bűnbódik. És itt hiába minden jog, minden igazság — a vállalati basáknak nem parancsol senki.

A rendező ur barátját kihallgatták tanuként és ez elég. A kalauznó tanúira nem kíván-csiak. Az nem fontos. Még akkor sem, ha en-nek következtében a szegény kalauznónek kop-lalnia kell is. Így van ez Közutiéknál.

*

Az sem utolsó dolog, amit a budafoki állo-máson Krisztián főmérnök művel. Sem kisebb, sem kevesebb föladatait tűzött maga elé, mint a szervezett alkalmazottaknak a szervezetből való kiugrasztását. Ezt az óhaját olyképen akarja valóra váltani, hogy a hozzá panasszal forduló alkalmazottaktól elsősorban megkér-dezi: *hajlandó-e kilépni a szervezetből?* Ha igen, akkor aláírat vele egy fogadalmat és tel-jesíti minden óhaját; ha ellenben valaki öné-

zetesen megtagadja ezt a fogadalmat, azt egy-szerűen elutasítja minden óhajával, panaszával vagy sérelmével.

— *Lépjén ki a szervezetből akkor mindent megteszek az érdekében* — így szokta csalogatni az alkalmazottakat.

Ha valaki nyíltan visszautasítja őt, annak a legkomiszabb beosztásokkal elkészeríti az éle-tét. Ezért azután nagyon sok derék elvtárs alá-írja neki a kért fogadalmat, anélkül azonban, hogy komolyan eszébe jutna kilépni a szerve-zetből.

Nem is ebben van a baj, Hanem abban, hogy Krisztián ur mindezt szabadon megteheti, an-nak ellenére, hogy Sándor Pál becsületszavára fogadta az alkalmazottak teljes védelmét min-den ilyen szervezeti üldözéssel szemben. Szép-kís állapotok azok, amikor már a vezérigazgató sem tud érvényt szerezni adott szavának ilyen megkötyagosodott fejű vállalati basák miatt...